

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 821/ 24 listopada 2024 ISSN 2080-0010

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dn 7, 13-14

Czytanie z *Księgi proroka Daniela*: Patrzyłem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 93 (92), 1. 2 i 5

Pan Bóg króluje, pełen majestatu

Pan króluje, oblókł się w majestat, *
Pan wdział potęgę i nią się przepasał.
Tak świat utwierdził, *
że się nie zachwieje.

Twój tron niewzruszony na wieki, *
istniejesz od wieków, Boże.
Świadectwa Twoje bardzo godne są
wiary; †
Twojemu domowi świętość przystoi *
po wszystkie dni, o Panie.

DRUGIE CZYTANIE

Ap 1, 5-8

Czytanie z *Apokalipsy Świętego Jana Apostoła*: Jezus Chrystus jest Świadkiem Wiernym, Pierworodnym wśród umarłych i Władcą królów ziemi. Temu, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem – kapłanami dla Boga i Ojca swojego, Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. Oto nadchodzi z obłokami i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go oplakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen. Ja jestem Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszechmogący.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Por. Mk 11, 9c. 10a

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie. Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.

EWANGELIA

J 18, 33b-37

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Piłat powiedział do Jezusa: «Czy Ty jesteś Królem żydowskim?» Jezus odpowiedział: «Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?» Piłat odparł: «Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Co uczyniłeś?» Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Przyjdź królestwo Twoje..... 2

Ania kochała Wilanów 3

Kartka z Kalendarza:
Misje w parafii Wilanów w 1964 r. 2

24.11.br. - Msza po łacinie
ze śpiewem gregoriańskim. 4

Galeria Dzwonnica zaprasza
na wystawę pani Ewy Gawrychowskiej
zatytułowaną Portrety 4

KOMENTARZ

Jak zastanowimy się nad całym tym wydarzeniem, to odkryjemy coś zadziwiającego. Jezus, na pytanie Piłata czy jest królem odpowiada natychmiast, nie uchylając się od odpowiedzi. Dlaczego Piłat w ogóle zadał to pytanie? Przecież, jak czytamy kilka wersetów wcześniej, Żydzi, oddając Jezusa Piłatowi powiedzieli jedynie, że jest on złoczyńcą.

Kluczem do wyjaśnienia całej tej sytuacji są słowa ukazujące naturę Królestwa Jezusowego - Królestwa Prawdy, za które On oddaje Swoje życie.

Wobec takiego świadectwa, stawianie przez Piłata w dalszej rozmowie pytań: „co to jest prawda”, czy podobnego: „gdzie znajdziemy prawdę” okazuje się stratą czasu na próżne, ludzkie dywagacje.

Ks. dr Waldemar R. Macko

!UWAGA!

**OGŁASZAMY NABÓR
MĘSKICH GŁOSÓW DO CHÓRU**
"SANCTAE ANNAE"

CZEKAMY NA CIEBIE W KAŻDY WTÓREK O 18.30

Gdzie? : Dzwonnica
Kontakt: sanctae.annae.wilanow@gmail.com

KLIMATY ŚW. ANNY Nr 821

1

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Przyjdź królestwo Twoje...

Wymawiamy te słowa w Modlitwie Pańskiej. Są one wyrazem naszej eschatologicznej, czyli sięgającej czasów ostatecznych, nadziei na upragnione nadejście końcowego panowania Pana Boga. Szczególnie zaś mocno brzmią one w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

Określanie Jezusa z Nazaretu mianem Króla Wszechświata nie jest żadną próbą zestawienia Go z ziemskimi władcami. Co prawda, jak czytamy w Ewangelii, rzekome roszczenie Chrystusa do tego tytułu stało się oficjalnym powodem skazania Go na śmierć - stąd też Poncjusz Piłat, rzymski prefekt Judei (urząd swój sprawował od 26 do 36 r. po Chr.), nakazał umieścić na krzyżu napis: „Jezus Nazarejczyk, Król żydowski” (por. J 19, 19) - niemniej jednak sam Boży Syn odżegnywał się od tego, by kojarzyć Go z jakimkolwiek monarchą, ponieważ - jak przekonują znawcy historii biblijnej - nie podzielał poglądów większości swoich pobratymców, oczekujących Mesjasza-króla, który wzniesie powstanie przeciw pogańskiemu okupantowi Ziemi Świętej i przywróci wyidealizowane królestwo na wzór tego Dawidowego z przełomu XI i X stulecia przed Chr. O swoim zaś królestwie mówił krótko, że ono „nie jest z tego świata”, ono „nie jest stąd” (por. J 18, 36).

Słowa te wcale nie dziwią. Zarówno w czasach Pana Jezusa, jak i teraz królowanie najczęściej kojarzy się z władzą, która niekoniecznie jest przyjazna obywatelom, a rządzący bardzo często w ogóle nie interesują się poddanymi. Bywają surowi, groźni i bezwzględni. Eliminują tych, którzy zagrażają ich panowaniu.

Gdzie jest królestwo Pana?

Paradoksalnie jest ono... pośród nas. To Jezusowe słowa: „Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest” (por. Łk 17, 21). Jest w nas - wierzących - pomimo naszych słabości, niedoskonałości. Można zatem powiedzieć, że terytorium Jego królestwa obejmuje przestrzeń naszych serc i sumień. Kto zaś stara się realizować na co dzień w swoim życiu przykazania Dekalogu, miłości Boga i bliźniego, Ośmiu błogosławieństw, ten jest prawdziwym uczniem Bożego królestwa

„Pan jest celem ludzkich dziejów, punktem, do którego zwracają się pragnienia historii oraz cywilizacji, ośrodkiem rodzaju ludzkiego, weselem wszystkich serc i pełnią ich pożądań (...). Ożywieni i zjednoczeni w Jego Duchu pielgrzymujemy ku wypełnieniu się historii ludzkiej, które odpowiada w pełni planowi Jego miłości: „odnowić wszystko w Chrystusie, to, co jest na niebie, i to, co jest na ziemi” (por. Ef 1, 10)” - mówił 20 listopada 2005 r. papież Benedykt XVI

Nietrudno więc zrozumieć tęsknotę pierwszych chrześcijan, którzy wołali: „Marana tha” - Przyjdź, Panie Jezu! (por. Ap 22, 20). Zbliżający się Adwent, jako ten czas oczekiwania na przyjście Chrystusa nie tylko w pamiętce świąt Bożego Narodzenia, ale również na końcu czasów, przy tzw. Paruzji, jest doskonałą okazją, by odnowić w sobie ową tęsknotę za przychodzącym Bożym królestwem, by przestrzegać prawa Bożego w swoim życiu, by nie było między nami kłótni, strachu, nieuczciwości, zakłamania, też i niesprawiedliwości.

Historia uroczystości

Kult Chrystusa Króla wywodzi się z nabożeństwa do Serca Jezusowego. Warto wiedzieć, że na prośbę biskupów polskich papież Klemens XIII w 1765 r. wprowadził uroczystość Serca Jezusowego w piątek po oktawie Bożego Ciała. Potem bł. Pius IX w 1856 r. rozciągnął obchody tego święta na cały Kościół. Natomiast Ojciec Święty Pius XI, encykliką „Quas primas”, 11 grudnia 1925 r. wprowadził uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Był to rok jubileuszowy, a jednocześnie 1600. rocznica soboru w Nicei. Początkowo uroczystość ta była obchodzona w ostatnią niedzielę października. Ustanowienie tego święta w kilka lat po zakończeniu I wojny światowej było symptomatyczne. Ukazując osobę Chrystusa Króla wobec ludzkości zagrożonej głębokimi konfliktami, Kościół starał się pokazać światu „powszechne i wieczne królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”, jak czytamy w preface na uroczystość Chrystusa Króla. Właśnie taką wizję panowania Bożego miał Jezus Chrystus i za nią oddał życie.

Od 1970 r. uroczystość tę obchodzi się w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, która jest w pewnym sensie symbolem końca historii ludzkości, gdy Jezus Chrystus przekazuje swemu Ojcu wieczne i powszechne królestwo. Również liturgiczne teksty przewidziane na tę uroczystość wprowadzają nas w klimat tajemniczy upragnionego przez nas królowania Chrystusa i ukazują Go jako ukrzyżowanego i uwielbionego Króla Wszechświata. Uroczystość ta wieńczy rok kościelny, a wskazania liturgiczne przypominają duszpasterzom i wiernym o tym, by tego dnia we wszystkich kościołach, przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, odmówić Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego.

Nadzieja na przyszłość

O. Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955), znany teolog i filozof, był przekonany, że „świat będzie należał do tych, którzy ofiarują mu większą nadzieję”. Któż zaś może dać większą nadzieję od Jezusa z Nazaretu? To właśnie On przekonywał nas, że jest Panem nieba i ziemi: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28, 18). Niebo i ziemia to nic innego jak cały kosmos. To Chrystus jest Panem natury. Niejako łamał jej prawa - uciszał burze, chodził po wodzie, uzdrawiał chorych, wskrzeszał umarłych, zle duchy były Mu posłuszne. W końcu zmartwychwstając, przekroczył barierę śmierci i sprawił, że przed Jego uczennicami i uczniami otworzyły się bramy niebiańskiej wieczności.

Jako chrześcijanie jesteśmy przekonani, że Jezus z Nazaretu, ukrzyżowany i zmartwychwstał, jest jedynym Panem całego wszechświata. Warto tu odwołać się do Prologu Czwartej Ewangelii, który zawiera w sobie ideę, że wszechświat pochodzi od Chrystusa jako boskiego Logosu - Słowa, oraz do Apokalipsy św. Jana („Jam Alfa i Omega, Pierwszy i Ostatni, Początek i Koniec. Błogosławieni, którzy płuczą swe szaty, aby władza nad drzewem życia do nich należała i aby bramami wchodzili do Miasta” - 22, 13-14), by wysnuć wniosek, że wszystko, co jest, zmierza niejako do Jezusa, ostatecznego celu całości istnienia. To On jest Początkiem i Końcem wszystkiego.

Modląc się więc o nadejście Jego królestwa, prosimy o to, by przy Jego pomocy skutecznie rozpocząć budowanie go już tu, na ziemi. Pozwólmij Jezusowi zakręlować w naszym życiu - każdego dnia i w każdej sytuacji.

XJM

Niedziela Ogólnopolska 47/2014, str. 14-15

Ania kochała Wilanów

na rzecz jego mieszkańców poświęciła ponad 30 lat życia

Każdy kto ją poznał wie, że była niezwykle aktywną, zawsze zaangażowaną i życzliwą osobą. Była radną Gminy Warszawa-Wilanów w latach 1998–2002, a następnie radną Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy w latach 2002–2024. Podczas ostatnich wyborów samorządowych 7 kwietnia 2024r. ponownie została wybrana głosami mieszkańców radną Dzielnicy Wilanów na kadencję 2024–2029.

Ania zawsze walczyła o to, aby Wilanów rozwijał się równomiernie i był przyjaznym miejscem dla wszystkich mieszkańców. Nigdy nie bała się zadawać trudnych pytań i podejmować skomplikowanych spraw. Nigdy nie pozostawała głucha na potrzeby zwykłych ludzi. Była znana wśród mieszkańców, którzy zwracali się do niej z różnymi sprawami.

Ania Drewniak dała się poznać jako jedna z najaktywniejszych radnych w Radzie Dzielnicy Wilanów. O działalności Ani na rzecz warszawskiej społeczności świadczyły konkretne działania, nigdy puste słowa. Nawet w najtrudniejszych chwilach walki z chorobą zawsze pamiętała o innych. Całym swoim życiem służyła swojej małej Ojczyźnie w Wilanowie i tej dużej, najważniejszej – Polsce.

Zawsze gotowa do działania, zarażała wszystkich swoim optymizmem i energią. Dla kolejnych pokoleń naszych działaczy stanowiła niedościgniony wzór samorządowca.

Źródło:

https://www.facebook.com/warszawskipis/posts/869325505389363?ref=embed_post

W dniu 9 listopada 2024 roku
po długiej i ciężkiej chorobie
w wieku 72 lat, odeszła do Domu Ojca

Ś. P. ANNA DREWNIK

Pożegnaliśmy Ją 22 listopada 2024 roku podczas żałobnej Mszy Świętej odprawionej w kościele św. Anny w Wilanowie oraz uroczystości pogrzebowych na miejscowym cmentarzu parafialnym. Pani Ania jako radna Gminy Wilanów a później Dzielnicy Wilanów m. st. Warszawy z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem przez 26 lat reprezentowała interesy mieszkańców Wilanowa. Sprawowała tę zaszczytną i odpowiedzialną funkcję najdłużej spośród wszystkich radnych dzielnicowych w naszej Stolicy.

Na ręce najbliższych składamy wyrazy współczucia.

Kartka z Kalendarza

W 1964 roku, 60 lat temu w naszej parafii odbyły się misje. Misje parafialne, to specjalne okresy intensywnego nauczania i duchowego przygotowania, które mają na celu odnowę duchową wiernych oraz pogłębienie ich relacji z Bogiem. Tradycja misji parafialnych ma swoje korzenie w średniowieczu, a ich popularność wzrosła szczególnie w czasach nowożytnych, gdy organizowano je jako odpowiedź na różne potrzeby duchowe i wyzwania, z jakimi borykały się wspólnoty parafialne.

Cele misji parafialnych

- 1. Odnowa duchowa** – Misje są czasem, kiedy wierni mogą się skupić na osobistym nawróceniu, modlitwie i refleksji nad życiem. Często towarzyszą im nabożeństwa pokutne, spowiedzi oraz różne formy modlitwy.
- 2. Zbliżenie do sakramentów** – Jednym z głównych elementów misji jest ponowne wprowadzenie wiernych w tajemnicę sakramentów, szczególnie spowiedzi i Eucharystii, co jest okazją do głębszego zrozumienia i doświadczenia ich duchowego znaczenia.
- 3. Umocnienie wspólnoty** – Misje wzmacniają więzi między członkami parafii. Dzięki wspólnej modlitwie i uczestnictwu w licznych nabożeństwach parafianie lepiej się poznają, tworząc żywą wspólnotę.
- 4. Edukacja religijna** – W czasie misji głoszone są kazania i konferencje na temat podstaw wiary, moralności oraz chrześcijańskich zasad życia codziennego. Mają one na celu pogłębienie wiedzy religijnej i inspirowanie wiernych do życia zgodnie z nauką Kościoła.
- 5. Przygotowanie na wyzwania duchowe** – W okresie misji wierni otrzymują wskazówki, jak radzić sobie z trudnościami duchowymi, pokusami i zagrożeniami, jakie mogą spotkać w codziennym życiu. Jest to czas formacji, który ma pomóc im umocnić się w wierze i być przygotowanym na różne próby.

Przebieg i znaczenie misji parafialnych

Misje prowadzone są zwykle przez zakonników lub specjalnie wyznaczonych misjonarzy, którzy głoszą kazania, prowadzą modlitwy, rekolekcje i nabożeństwa. Często towarzyszą im symbole takie jak krzyże misyjne, które pozostają w parafii na pamiątkę tego wydarzenia.

Misje mają ogromne znaczenie dla każdej parafii, ponieważ wnoszą świeżość i odnowę w życie duchowe wspólnoty. Wierni po misjach często przeżywają duchowe umocnienie, co wpływa na ich osobiste relacje z Bogiem i daje im nową perspektywę w życiu codziennym. To czas szczególnej łaski, który w historii Kościoła odgrywa kluczową rolę w budowaniu silnych, żywych wspólnot.

We

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – 24 listopada 2024 r.

- Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest to ostatnia niedziela Roku Liturgicznego. Za tydzień rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia.
- Uroczysta Msza św. w intencji chóru parafialnego „Sanctae Annae” oraz „Cameraty Wilanowskiej”, z okazji święta patronalnego św. Cecylii zostanie odprawiona o godz. 10.00. Opiekę nad oprawą muzyczną objęli: Natalia i Leszek Knyziakowie.
- Po Mszy św. o godz. 13.00., przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu.
- Nabożeństwo uwielbienia zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
- Zapraszamy na Mszę św. w języku łacińskim ze śpiewem gregoriańskim o godz. 20.00.
- Zapraszamy na kurs dla narzeczonych „Radość i Nadzieja”, który w naszej parafii rozpocznie się 1 marca 2025 roku. Zachęcamy do wcześniejszego zapisywania się, ponieważ ze względu na warsztatowy charakter kursu zajęcia odbywają się w małej grupie uczestników. Szczegółowe informacje dotyczące kursu znajdują się na stronie internetowej parafii w zakładce sakramenty.
- Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w listopadzie „za dusze w czyśćcu cierpiące”. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00.
- Wzorem lat ubiegłych pragniemy zorganizować dla dzieci uroczystość św. Mikołaja z rozdawaniem prezentów. Prosimy rodziców o przygotowanie prezentów dla swoich dzieci. Przy tej okazji wręczymy też prezenty dzieciom z rodzin wielodzietnych i potrzebujących wsparcia materialnego. Spotkanie z Mikołajem odbędzie się w piątek, 6 grudnia br., po Mszy św. o godz. 17.00.
- W tym roku z regularną wizytą duszpasterską pragniemy odwiedzić mieszkańców Wilanowa. Kolędę rozpoczniemy 9 grudnia. Nowych parafian lub tych którzy chcieliby po raz pierwszy zaprosić księdza, prosimy o zgłoszenie się do zakrystii lub kancelarii parafialnej.
- Oplatki i sianko na stół wigilijny będzie można nabyć przed kościołem od pierwszej Niedzieli Adwentu, po każdej Mszy św. Ofiary składane przy tej okazji przeznaczone są na sfinansowanie renowacji muru cmentarza.
- Taca z przyszłej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
- Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę pani Ewy Gawrychowskiej, zatytułowaną „Portrety”. Wystawę będzie można oglądać do końca grudnia.
- W tym tygodniu, 30 listopada przypada święto św. Andrzeja, Apostoła. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

**24 listopada br.
godz. 20.00**

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Galeria DZWONNICA

Od 1 listopada do 31 grudnia br.
zapraszamy na wystawę

pani Ewy Gawrychowskiej
zatytułowaną Portrety

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

10.11 - 08.12.2024

Modłmy się
za wszystkich zmarłych,
aby osiągnęli wieczną chwałę
w królestwie niebieskim.